

CARU COMMV. Torhoutsesteenweg 2A/0502 8400 OOSTENDE

Erkend opleidingsorganisator FSMA

OPLEIDINGEN

FORMATIONS

CONSULTANCY

info@caru-commv.be

<https://www.caru-commv.be>

CARU OVERHEIDSOPDRACHTEN 2026

NIEUWSBRIEF OKTOBER 2026

BELGISCHE WETGEVING

22 JULI 2026. - Wet tot invoeging van boek 7 "Bijzondere contracten" in het Burgerlijk Wetboek en (Stbl 23/9)

EUROPEES PUBLICATIEBLAD

Aanbeveling van 10 juli 20 economisch, sociaal, werkgelegenheids-, structuur- en begrotingsbeleid van België

EUROPEES HOF VAN JUSTITIE

- Aansprakelijkheid wegens schending van het Unierecht: het Hof verduidelijkt onder welke voorwaarden iemand schadevergoeding kan krijgen wegens een rechterlijke beslissing die in strijd is met het Unierecht
- Is de Belgische Wet betreffende het verzamelen en het bewaren van de identificatiegegevens en van metagegevens in de sector van de elektronische communicatie en de verstrekking ervan aan de autoriteiten, strijdig met Europees Unierecht ?
- waar stopt de opdracht en start opnieuw de aanbestedingsplicht? EHvJ verduidelijkt de grenzen van het wijzigingsregime bij overheidsopdrachten

RECHTSPRAAK RAAD VAN STATE

- gevolgen van de eerdere gunningbeslissing op de nieuwe gunning na intrekking van de eerste gunningbeslissing ARREST nr. 267.491 van 20 augustus 2026
- vereisten voor een afdoende beslissing om een prijs niet als abnormaal te beschouwen ARREST nr. 267.513 van 28 augustus 2026 in de zaak A. 248.823/XIV-40.252
- Raad van State nietigheid van offerte met voorbehoud én geen herstel ervan na definitieve offerte

FOD KANSELARIJ

Ministerraad 4 September Wijziging van de wetgeving inzake overheidsopdrachten wat de waarderingsdiensten bij afwikkeling betreft. En Toegankelijkheidsvoorschriften bij de plaatsing OVOP
Ministerraad 11 september Overheidsopdrachten: wijziging van de berekeningsbasis van de nalatigheidsinterest
Bericht 4/10 Overheidsopdrachten. - Rentevoet van de verwijlinteresten

FOD BOSA

Aanpassing kilometervergoeding
Indexering van de lonen

FOD ECONOMIE

INDEX SEPTEMBER

FOD FINANCIËN

Mededeling over de interestvoet die van toepassing is in geval van betalingsachterstand bij handelstransacties

Ed. 010/2026 VEWA Copyright © 2026

PROF RUDI CLAEYS

BELGISCH STAATSBLAD.

22 JULI 2026. - Wet tot invoeging van boek 7 "Bijzondere contracten" in het Burgerlijk Wetboek en (Stbl 23 september)

....Onderafdeling 2. Conformiteitsbegrip

Art. 7.2.42. Conformiteit

§ 1. De onderneming levert een conform consumptiegoed, huisdier of digitaal product overeenkomstig artikel 7.2.30.

§ 2. Het consumptiegoed, huisdier of digitale product beantwoordt aan wat het contract bepaalt wanneer het:

- 1° beschikt over de overeengekomen kwantitatieve en kwalitatieve kenmerken; en
- 2° geschikt is voor het overeengekomen gebruik.

§ 3. Tenzij anders overeengekomen, beantwoordt het consumptiegoed, huisdier of digitale product aan wat de consument redelijkerwijze kan verwachten wanneer het:

- 1° beschikt over de gebruikelijke kwalitatieve en kwantitatieve kenmerken die een consument redelijkerwijze kan verwachten gelet op zijn aard, zijn redelijke levensduur en de publieke verklaringen gemaakt overeenkomstig artikel 7.2.45; en
- 2° geschikt is voor de doeleinden waarvoor een consumptiegoed, huisdier of digitaal product van hetzelfde type gewoonlijk wordt gebruikt.

De onderneming kan maar afwijken van wat een consument redelijkerwijze op het vlak van conformiteit kan verwachten, als zij bij de contractsluiting uitdrukkelijk aan de consument kennis van die afwijking geeft en de consument die afwijking uitdrukkelijk en afzonderlijk aanvaard

Art. 7.2.44. Conformiteit van een goed met digitale elementen of van een digitaal product

§ 1. Opdat een goed met digitale elementen of een digitaal product zou beantwoorden aan wat het contract bepaalt en aan wat de consument redelijkerwijze kan verwachten, is, onverminderd artikel 7.2.42, vereist dat:

- 1° het digitale product wordt verstrekt in de meest recente versie die ten tijde van de contractsluiting beschikbaar was, tenzij partijen anders overeenkomen; en
- 2° updates en daarmee verbonden informatie worden verstrekt overeenkomstig paragraaf 2.

§ 2. De onderneming zorgt ervoor dat de updates die nodig zijn om het goed met digitale elementen of het digitale product conform te houden, aan de consument worden gemeld en geleverd, gedurende de periode:

- 1° die werd overeengekomen wanneer het contract de continue levering van het digitale product omvat, zonder dat deze periode bij een goed met digitale elementen minder dan twee jaar vanaf de levering bedraagt; of

2° in andere gevallen, die de consument redelijkerwijze kan verwachten.

Wanneer de consument de updates die de onderneming verstrekt, niet binnen een redelijke termijn installeert, is de onderneming niet aansprakelijk voor een conformiteitsgebrek dat het uitsluitend gevolg is van de niet-installatie van de desbetreffende update, mits:

1° de onderneming de consument in kennis heeft gesteld van de beschikbaarheid van de update en de gevolgen als de consument die niet installeert; en

2° het niet of verkeerd installeren door de consument niet te wijten was aan tekortkomingen in de installatie-instructies die aan de consument werden verstrekt.

Art. 7.2.49. Bewijslast bij een conformiteitsgebrek van een digitaal product

§ 1. Het conformiteitsgebrek bij een contract tot levering van een digitaal product dat een enkele levering of een reeks afzonderlijke leveringen omvat, dat binnen een jaar vanaf de levering aan het licht komt, wordt vermoed, tot bewijs van het tegendeel, te hebben bestaan bij de levering.

Bij continue levering gedurende een bepaalde periode is het vermoeden van toepassing gedurende deze periode.

§ 2. Het vermoeden bedoeld in paragraaf 1, is niet van toepassing wanneer de onderneming aantoont dat de digitale omgeving van de consument niet compatibel is met de technische vereisten van het digitale product en de onderneming de consument voor de contractsluiting op duidelijke en begrijpelijke wijze op de hoogte heeft gesteld van deze vereisten.

Om na te gaan of de oorzaak van een conformiteitsgebrek van het digitale product toe te schrijven is aan de digitale omgeving van de consument op de tijdstippen bepaald in paragraaf 1, werkt de consument samen met de onderneming, voor zover dit redelijkerwijze mogelijk en noodzakelijk is. De medewerkingsplicht wordt beperkt tot de technisch beschikbare middelen die voor de consument het minst ingrijpend zijn. Als de consument verzuimt samen te werken en als de onderneming de consument voor de contractsluiting op duidelijke en begrijpelijke wijze van deze vereiste op de hoogte heeft gesteld, draagt de consument de bewijslast van het bestaan van het conformiteitsgebrek op de tijdstippen bepaald in paragraaf 1.

Onderafdeling 3. Termijnen

Art. 7.2.50. Vrijwaringstermijnen

§ 1. Bij de verkoop van een consumptiegoed door een onderneming aan een consument is de vrijwaring voor conformiteit zoals bedoeld in deze afdeling beperkt tot conformiteitsgebreken die aan het licht komen binnen een periode van twee jaar te rekenen vanaf de dag van de levering.

Als de consument kiest voor herstelling van een consumptiegoed overeenkomstig artikel 7.2.54, wordt de vrijwaringstermijn in het eerste lid eenmaal met een jaar verlengd.

In het geval van een goed met digitale elementen, wanneer het contract voorziet in continue levering van een digitaal product gedurende een bepaalde periode, is de onderneming ook aansprakelijk voor elk conformiteitsgebrek van het digitaal product dat zich voordoet of aan het licht komt binnen twee jaar na het tijdstip waarop het goed met digitale elementen werd geleverd. Als het contract voorziet in continue levering gedurende meer dan twee jaar, is de onderneming aansprakelijk voor elk conformiteitsgebrek van het digitaal product dat zich voordoet of kenbaar wordt in de periode gedurende welke het digitaal product volgens contract moet worden geleverd.

In afwijking van het eerste en het derde lid kunnen de onderneming en de consument bij de verkoop van een tweedehands consumptiegoed een kortere termijn overeenkomen zonder dat die korter mag zijn dan een jaar.

§ 2. Bij de verkoop van een huisdier door een onderneming aan een consument is de vrijwaring voor conformiteit zoals bedoeld in deze afdeling beperkt tot conformiteitsgebreken die aan het licht komen binnen een periode van een jaar te rekenen vanaf de dag van de levering.

In afwijking van het eerste lid is de termijn twee jaar als de onderneming de door of krachtens de wet vereiste erkennings-, vergunnings-, quarantaine-, of kwekerijvoorwaarden niet heeft nageleefd.

§ 3. Bij een contract tot levering van een digitaal product door een onderneming aan een consument is de vrijwaring voor conformiteit zoals bedoeld in deze afdeling beperkt tot conformiteitsgebreken die aan het licht komen binnen een periode van twee jaar vanaf de dag van de levering, wanneer het contract voorziet in een enkele levering of in een reeks afzonderlijke leveringen, of binnen de contractueel bepaalde leveringstermijn, wanneer het contract voorziet in continue levering gedurende een periode.

§ 4. De termijnen bedoeld in dit artikel worden geschorst tijdens de periode vereist voor de herstelling of de vervanging van het goed of in geval van voldoende ernstige onderhandelingen tussen de onderneming en de consument.

Art. 7.2.51. Kennisgevingstermijn

Artikel 7.2.33, § 1, is van overeenkomstige toepassing op deze afdeling.

Bij een conformiteitsgebrek van een consumptiegoed is de redelijke termijn bedoeld in artikel 7.2.33 twee maanden vanaf de dag waarop de consument het conformiteitsgebrek heeft vastgesteld, tenzij een langere kennisgevingstermijn is overeengekomen.

Bij een conformiteitsgebrek in een contract tot levering van een digitaal product vindt artikel 7.2.33, § 1, geen toepassing.

Art. 7.2.52. Verjaringstermijn

De vordering wegens een conformiteitsgebrek verjaart overeenkomstig artikel 7.2.34.

Bij een contract tot levering van een digitaal product verjaart de vordering wegens een conformiteitsgebrek twee jaar te rekenen vanaf het moment dat de consument kennis had of redelijkerwijze moest hebben van het conformiteitsgebrek.

Belangrijkste nieuwigheden

- **Uniform conformiteitsbegrip:** Het traditionele onderscheid tussen zichtbare en verborgen gebreken bij koop verdwijnt en maakt plaats één duidelijke conformiteitsverplichting. []
- **Risico-overdracht:** Het risico gaat over op het moment van de fysieke levering in plaats van bij de juridische eigendomsoverdracht. []
- **Dienstencontracten:** Verschillende diensten (zoals aanneming en lastgeving) krijgen een gestroomlijnd gemeen regime, inclusief een wettelijke veiligheidsplicht en regels voor onderaannemer []

AANBEVELING VAN DE RAAD van 10 juli 2026 inzake het economisch, sociaal, werkgelegenheids-, structuur- en begrotingsbeleid van België

DE RAAD BEVEELT AAN dat België in 2026 en 2027 de volgende acties onderneemt:

1. Zich blijven houden aan de maximale groeipercentages van de netto-uitgaven die de Raad op 20 juni 2025 heeft aanbevolen, om een einde te maken aan het buitensporig tekort, en daarbij gebruik te maken van de flexibiliteit uit hoofde van de door de Raad geactiveerde nationale ontsnappingsclausule. De algehele uitgaven en gereedheid op het gebied van defensie en veiligheid verhogen, en tegelijkertijd de schuldhoudbaarheid waarborgen en zorgen voor een efficiënte besteding van de uitgaven en een geleidelijke aanpassing van de begroting om structureel hogere defensie-uitgaven te kunnen financieren. Ervoor zorgen dat maatregelen die worden genomen om de gevolgen van de stijgende energieprijzen te verzachten, tijdelijk zijn, dat ze gericht zijn op de bescherming van kwetsbare huishoudens of op de behoeften van energie-intensieve bedrijven, dat ze stimulansen voor energiebesparing in stand houden en dat de begrotingskosten van die maatregelen verenigbaar zijn met de toezeggingen binnen het begrotingskader van de EU. De reeks hervormingen en investeringen op basis waarvan de verlengde aanpassingsperiode is toegekend, blijven uitvoeren, zoals aanbevolen door de Raad op 20 juni 2025. **De efficiëntie van de overheidsuitgaven verbeteren**, de overheidsstructuren stroomlijnen en de interfederale coördinatie versterken. Het systeem voor langdurige zorg kosteneffectiever maken en tegelijkertijd de toegang tot zorg en diensten betaalbaar houden.
2. Zorgen voor **continuïteit van de hervormingen en investeringen** die in het kader van de herstel- en veerkrachtfaciliteit worden uitgevoerd. De inspanningen opvoeren om de cohesiebeleidsprogramma's uit te voeren, in voorkomend geval voortbouwend op de heroriëntatie naar strategische prioriteiten die zijn overeengekomen in de context van de tussentijdse evaluatie en op de flexibiliteit waarin het cohesiebeleidskader voorziet.
3. **De regelgeving vereenvoudigen en verbeteren en de administratieve lasten verminderen**, onder meer door vergunningsprocedures te stroomlijnen en door belemmeringen die voortvloeien uit de regelgeving in de dienstensector weg te nemen, om zo het ondernemingsklimaat en de ondernemingsdynamiek te verbeteren en tegelijkertijd regionale uitdagingen aan te pakken. Innovatie verder verspreiden door overheidssteun voor O&O te richten op bedrijven met het grootste groeipotentieel en de arbeidsmobiliteit van werknemers te bevorderen, en de toegang tot financiering vergemakkelijken voor scale-ups.
4. **De algemene afhankelijkheid van fossiele brandstoffen verminderen**, onder meer door de energie-efficiëntie van gebouwen te verbeteren en door de industrie verder te

stimuleren om koolstofvrij te worden. Maatregelen nemen om het gebruik en het aanbod van duurzaam vervoer te vergroten en verkeerscongestie aan te pakken. De verbetering van de netinfrastructuur en de uitrol van hernieuwbare energie versnellen door de vergunningsprocedures verder te stroomlijnen en tegelijkertijd regionale uitdagingen aanpakken, en flexibiliteit aan de vraagzijde en opslag bevorderen. De subsidies voor fossiele brandstoffen geleidelijk afschaffen, met name in de vervoers- en verwarmingssector, onder meer door accijnzen te verschuiven van elektriciteit naar fossiele brandstoffen. Verdere actie ondernemen op het gebied van duurzame landbouw door de waterkwaliteit te verbeteren en de buitensporige stikstofdepositie inperken

5. Tekorten aan arbeidskrachten en discrepanties tussen gevraagde en aangeboden vaardigheden aanpakken. **Het actief arbeidsmarktbeleid doeltreffender en gericht maken om kansarme groepen verder te integreren op de arbeidsmarkt en regionale verschillen aan te pakken. De prestaties en kansengelijkheid van de onderwijs- en opleidingsstelsels verbeteren** en de relevantie ervan voor de arbeidsmarkt vergroten, met name op het gebied van ICT en STEM. Verdere hervormingen doorvoeren om het beroep van leerkracht te versterken door flexibelere en **aantrekkelijkere loopbaantrajecten en opleidingen voor leerkrachten te ontwikkelen.**

AFWACHTEN WAT ER PRAKTISCH ZAL GEREALISEERD WORDEN EN BINNEN WELKE TIJDSSPANNE.

ZAL ONZE WETGEVER OOK IN HET KADER VAN DE OVERHEIDSOPDRACHTEN REGELGEVING DEZE AANBEVELINGEN VERSNELD IN DE PRAKTIJK OMZETTEN.

De voorgestelde wetswijziging op de ministerraad is de aanzet samen met de ontworpen verordening van de Europese commissie, maar:

- Zullen er efficiëntere procedures ontwikkeld worden (snelle realisatie van voorgenomen onderhandelingsfaciliteiten als een standaardprocedure).
- Zal de regelgeving vereenvoudigd, ende administratieve lasten verlaagd worden (voorgenomen rechtstreekse plaatsing voor kleinere bedragen en optrekking van het gebruik van de aanvaarde factuur).
- Zal lokale verankering en duurzaamheid gefaciliteerd worden (korte keten, lokale gelegenhedaankopen)

HOF VAN JUSTITIE
VAN DE EUROPESE UNIE

Aansprakelijkheid wegens schending van het Unierecht: het Hof verduidelijkt onder welke voorwaarden iemand schadevergoeding kan krijgen wegens een rechterlijke beslissing die in strijd is met het Unierecht

Het bevestigt onder meer dat de geschonden norm rechten moet toekennen aan particulieren en dat het verzuim van een nationale rechter om het Hof te raadplegen over de uitlegging van die norm kan leiden tot aansprakelijkheid

In twee vandaag gewezen arresten verduidelijkt het Hof van Justitie lidstaten aansprakelijk kunnen zijn voor schendingen van het Unierecht door nationale rechters die in laatste aanleg uitspraak doen. Het licht daarbij toe welke rol de niet-nakoming van de verwijzingsplicht speelt.

Het eerste arrest betreft een Roemeense zaak waarin het Hof aangeeft dat een dergelijke aansprakelijkheid alleen kan worden ingeroepen indien de niet-nakoming van de verwijzingsplicht gepaard gaat met de schending van een andere regel van Unierecht die rechten toekent aan particulieren. In die zaak was dat echter niet het geval, aangezien de betrokken regels betreffende de nauwkeurige identificatie van landbouwoppervlakten een doelstelling van algemeen belang nastreefden, namelijk de bescherming van de financiële belangen van de Unie.

Het tweede arrest betreft een Portugese zaak waarin de betrokken regels, die in een arrest van een hoogste rechterlijke instantie uit 2009 onjuist waren toegepast, wel rechten toekenden aan particulieren, aangezien zij ertoe strekten werknemers te beschermen bij de overgang van een onderneming. Het Hof wijst erop dat het aan de verwijzende rechter staat om na te gaan of dat arrest een voldoende gekwalificeerde schending van het Unierecht vormt. Dat is een van de voorwaarden om een lidstaat aansprakelijk te kunnen stellen wegens schending van dat recht door een van zijn in laatste aanleg uitspraak doende rechterlijke instanties. Het wijst daarbij op bepaalde factoren die het beslissend acht voor dit onderzoek en suggereert dat in het hoofdgeding aan deze voorwaarde is voldaan.

Zaak C-163/24 betreft een Roemeense landbouwer die in 2007 landbouwsteun heeft aangevraagd voor een oppervlakte van 264,71 ha. Na een controle stelde de bevoegde Roemeense autoriteit vast dat de werkelijke subsidiabele oppervlakte slechts 180,62 ha bedroeg en wees zij die aanvraag af. De tegen dit besluit ingestelde beroepen werden afgewezen. In dat kader weigerde de Curte de Apel București (rechter in tweede aanleg Boekarest, Roemenië) in 2012 het Hof van Justitie om een uitlegging van de verordening inzake het geïntegreerd beheers- en controlesysteem voor landbouwsteun te verzoeken. 1. De landbouwer stelde vervolgens tegen de Roemeense staat een aansprakelijkheidsvordering in wegens schending van het Unierecht. In hoger beroep heeft de Curte de Apel București het Hof uiteindelijk toch geraadpleegd, met name om te vernemen of de aanvankelijke weigering om een prejudiciële verwijzing in te stellen kon leiden tot aansprakelijkheid van de Roemeense staat.

Zaak C-293/24 betreft werknemers van de Portugese luchtvaartmaatschappij Air Atlantis die bij de ontbinding van deze onderneming in 1993 waren ontslagen en die aanvoeren dat Transportes Aéreos Portugueses in het kader van een „overgang van een vestiging” in de zin van de richtlijn inzake de overgang van ondernemingen 2 een deel van haar activiteiten had overgenomen. Om die reden eisten zij om bij deze laatste onderneming in dienst te worden genomen. In 2009 weigerde de Supremo Tribunal de Justiça (hoogste rechterlijke instantie, Portugal) om het Hof van Justitie een prejudiciële vraag voor te leggen over het begrip „overgang van een vestiging”, alvorens de afwijzing van het beroep van de werknemers door de lagere Portugese rechters te bevestigen. De werknemers hebben vervolgens bij de Varas Cíveis de Lisboa (civiele kamers van Lissabon) een aansprakelijkheidsvordering tegen de Portugese staat ingesteld wegens schending van het Unierecht door de Supremo Tribunal de Justiça. Deze rechter in eerste aanleg verzocht het Hof van Justitie om een prejudiciële beslissing, waarna het Hof in 2015 oordeelde dat, ten eerste, er in dit geval wel degelijk sprake was van een overgang van een onderneming en, ten tweede, de Supremo Tribunal de Justiça een prejudiciële verwijzing had moeten indienen 3. Ondanks dit arrest hebben de Portugese feitenrechters de vordering van de werknemers afgewezen, omdat het Hof van Justitie zich in zijn arrest had gebaseerd op rechtspraak over het begrip „overgang van een vestiging” die dateerde van na het arrest van de Supremo Tribunal de Justiça van 2009. De Supremo Tribunal de Justiça, waarbij een buitengewoon beroep tot herziening was ingesteld, heeft het Hof van Justitie vervolgens eveneens aangezocht om te vernemen of het standpunt dat hij in 2009 had ingenomen neerkwam op een voldoende gekwalificeerde schending van het Unierecht die tot aansprakelijkheid van de Portugese staat kon leiden.

Met betrekking tot de voorwaarden om een lidstaat aansprakelijk te stellen wegens schending van het Unierecht, brengt het Hof in herinnering dat vermeend benadeelde particulieren **recht hebben op schadevergoeding wanneer aan drie cumulatieve voorwaarden is voldaan:**

- 1 de **geschonden Unierechtelijke bepaling moet ertoe strekken hun rechten toe te kennen,**
- 2 de schending van die bepaling **moet voldoende gekwalificeerd** zijn en
- 3 er **moet een rechtstreeks causaal verband** bestaan tussen de schending en de geleden schade. Dit beginsel geldt ook wanneer de schending het gevolg is van een beslissing van een rechterlijke instantie waarvan de beslissingen volgens het nationale recht niet voor beroep vatbaar zijn.

In zaak C-163/24 merkt het Hof dan ook op dat een lidstaat bij niet-nakoming van de verwijzingsplicht alleen aansprakelijk kan worden gesteld indien die niet-nakoming gepaard gaat met de schending van een andere regel van Unierecht die rechten toekent aan particulieren. Niet-nakoming van deze plicht kan op zichzelf namelijk niet volstaan om tot de aansprakelijkheid van een lidstaat te leiden. In deze zaak kent de betrokken bepaling van de verordening inzake het geïntegreerd beheers- en controlesysteem voor landbouwsteun geen enkel recht toe aan een landbouwer die om landbouwsteun had verzocht, aangezien deze bepaling uitsluitend strekt tot bescherming van de financiële belangen van de Unie. Bovendien kon de betrokken Roemeense landbouwer, gezien de omstandigheden van zijn zaak, niet beroepen op een in een andere verordening opgenomen Unierechtelijke bepaling betreffende het geval van een verschoonbare fout.

De niet nakoming van de prejudiciële verwijzing volstaat niet op zich er moet bovendien een andere Unieregel geschonden zijn

In zaak C-293/24 stelt het Hof vast dat de betrokken bepalingen van de richtlijn inzake de overgang van ondernemingen er wel toe strekken rechten toe te kennen aan particulieren, zodat is voldaan aan de eerste voorwaarde om de Portugese staat aansprakelijk te kunnen stellen voor de uitspraak van de Supremo Tribunal de Justiça. Wat de tweede voorwaarde betreft, namelijk dat er sprake moet zijn van een voldoende gekwalificeerde schending van het Unie\recht door de betrokken rechterlijke instantie, wijst het Hof op drie factoren die het beslissend acht. Zo stelt het Hof ten eerste vast dat de in zijn arrest van 2015 gekozen oplossing reeds voortvloeide uit rechtspraak van vóór de afwijzende uitspraak van de Supremo Tribunal de Justiça in 2009. Die uitspraak berustte op een combinatie van onjuiste uitleggingen van het Unierecht. Ten tweede wijst ook het feit dat de Supremo Tribunal de Justiça het Hof niet om een prejudiciële beslissing heeft verzocht – hoewel hij daartoe verplicht was – en daarbij is afgeweken van de aanwijzingen uit de eerdere rechtspraak, erop dat er sprake is van een voldoende gekwalificeerde schending van het Unierecht. Ten derde kon de Supremo Tribunal de Justiça niet voorbijgaan aan het feit dat de verenigbaarheid met het Unierecht van de methodologische benadering die hij in die uitspraak had gevolgd, juist centraal stond in een verzoek om een prejudiciële beslissing dat destijds bij het Hof aanhangig was. Dit wijst erop dat de schending van het Unierecht door deze rechter onverschoonbaar is. Gelet op deze verschillende omstandigheden lijkt het arrest uit 2009 dus blij te geven van een voldoende gekwalificeerde schending van het Unierecht. Het staat evenwel aan de verwijzende rechter om dit na te gaan, evenals het causaal verband tussen deze schending en de schade waarvan de voormalige werknemers van Air Atlantis in het hoofdgeding vergoeding vorderen.

CONCLUSIE

Als er een voldoende **gekwaltificeerde schending** is van het Unierecht dan nog moet de lokale verwijzende nog nagaan of er een **causaal verband** is tussen deze schending en een aangehaalde schade.

Het zal dus **de nationale rechter** zijn welke bij het bewijs van de drie elementen zich over de schadevergoeding zal dienen uit te spreken.

Is de Belgische Wet betreffende het verzamelen en het bewaren van de identificatiegegevens en van metagegevens in de sector van de elektronische communicatie en de verstrekking ervan aan de autoriteiten, strijdig met Europees Unierecht ?

Conclusions de l'avocat général à la Cour Maciej Szpunar
dans l'affaire C-661/24 | Académie Fiscale e.a.
Communiqué de presse n° 117/26 Luxembourg, le 3 septembre 2026

Conservation des données relatives aux communications électroniques : l'avocat général Szpunar précise les critères permettant d'apprécier la compatibilité d'une réglementation nationale avec le droit de l'Union

En 2022, la Belgique a adopté une nouvelle loi relative à la collecte et à la conservation des données d'identification et des métadonnées dans le secteur des communications électroniques 1. Cette loi vise notamment à encadrer la conservation de certaines données de trafic et de localisation par les fournisseurs de services de communications électroniques afin de lutter contre les fraudes, les utilisations malveillantes des réseaux et les atteintes à leur sécurité.

La directive 2002/58 2 sur la vie privée et les communications électroniques encadre strictement la conservation de ces données. Elle vise à concilier les objectifs d'intérêt général poursuivis par les États membres et le respect des droits fondamentaux, notamment le respect de la vie privée et la protection des données à caractère personnel garantis par la charte des droits fondamentaux de l'Union européenne.

Saisie de cinq recours, la Cour constitutionnelle belge a interrogé la Cour de justice sur la compatibilité avec le droit de l'Union de certaines dispositions de la loi de 2022.

Dans ses conclusions, **l'avocat général Maciej Szpunar propose à la Cour de juger que le droit de l'Union s'oppose à plusieurs règles contenues dans la législation belge en cause.**

Il rappelle, tout d'abord, que les mesures nationales imposant la conservation de données de trafic et de localisation constituent une ingérence dans les droits fondamentaux au respect de la vie privée et à la protection des données à caractère personnel.

Nationale maatregelen betreffende het bewaren van gegevens over verkeer en geolocalisatie van de burgers betekenen een inbreuk op de privacy, tenzij zoals hierna aangehaald deze steunen op een aangeyoonde noodzaak en proportioneel wetgevend vastgelegd zijn.

Dt laatste zou kunnen het geval zijn in het kader van de bestrijding van de criminaliteit en het bereiken van de doelstellingen van de directieve 2002/58.

De advocaat-generaal stelt in zijn conclusie echter vast dat de Belgische wetgever de toepassing veel te ruim omschrijft en geen proportionelme maatregelen heeft getroffen verbonden aan de specifieke te bereiken doelstelling per type van inbreuk.

Deze stelling van de advocaat-generaal is uiteraard niet bindend voor het Hof
Het is dus afwachten of men in een definitief Arrest deze conclusies zal volgen.

Une telle ingérence ne peut être admise que si elle est prévue par la loi, est strictement nécessaire et respecte le principe de proportionnalité. Il souligne également que l'appréciation de la compatibilité d'un régime national de conservation des données dépend de la gravité de l'ingérence qu'il entraîne et de l'importance de l'objectif poursuivi.

Il observe toutefois que la jurisprudence récente de la Cour, dans le cadre de la criminalité exclusivement commise en ligne, permet de mieux tenir compte des modalités techniques de conservation des données pour apprécier la gravité de l'ingérence dans les droits fondamentaux. Selon lui, cette jurisprudence pourrait être étendue à l'ensemble des régimes de conservation des données de trafic et de localisation. Ainsi, une réglementation nationale pourrait prévoir, sous certaines conditions strictes, une conservation généralisée et indifférenciée des données de trafic et de localisation pour les objectifs visés par la directive 2002/58. Ces données devraient alors être conservées selon des modalités techniques garantissant une séparation effectivement étanche des différentes catégories et empêchant leur exploitation combinée pendant toute la durée de leur conservation, garantissant que des conclusions précises sur la vie privée des utilisateurs ne puissent être tirées. Cette conservation devrait, en outre, être limitée au strict nécessaire.

Appliquant cette analyse à la réglementation belge, l'avocat général constate qu'elle autorise la **conservation d'un ensemble très large** de données de trafic et de localisation **sans imposer de modalités techniques garantissant une séparation effective des différentes catégories**. Il estime que l'ingérence qui en résulte excède ce qui est nécessaire pour atteindre les objectifs poursuivis.

Il relève, en outre, que plusieurs éléments essentiels du régime de conservation sont laissés à l'appréciation des fournisseurs de services de communications électroniques. Ceux-ci peuvent, dans certaines hypothèses, déterminer les données qu'ils estiment nécessaires de conserver et prolonger leur durée de conservation. Il considère dès lors que cette réglementation manque de clarté et de précision et ne comporte pas les garanties suffisantes exigées par le droit de l'Union. Elle ne satisfait donc pas au principe de proportionnalité.

Enfin, l'avocat général rappelle que seule la Cour de justice peut, à titre exceptionnel, limiter dans le temps les effets de l'interprétation qu'elle donne du droit de l'Union. Il en déduit qu'une juridiction nationale ne peut maintenir provisoirement les effets de dispositions nationales incompatibles avec ce droit.

**WAAR STOPT DE OPDRACHT EN START OPNIEUW DE AANBESTEDINGSPLICHT? EHVJ
VERDUIDELIJKT DE GRENZEN VAN HET WIJZIGINGSREGIME BIJ OVERHEIDSOPDRACHTEN.
(KMPG LAW)24 augustus 2026**

In een arrest van 4 juni 2026 verduidelijkt het Hof van Justitie wanneer een overheidsopdracht nog als “lopend” kan worden beschouwd voor de toepassing van artikel 72 van Richtlijn 2014/24/EU (in België: **art. 38 t.e.m. 38/6 KB AUR**).

In beginsel moet een nieuwe overheidsopdracht opnieuw aan mededinging worden onderworpen. Artikel 72 van Richtlijn 2014/24/EU laat slechts in beperkte gevallen een wijziging van een lopend contract toe **zonder nieuwe plaatsingsprocedure**, bijvoorbeeld wanneer die mogelijkheid vooraf duidelijk is voorzien, wanneer bijkomende prestaties noodzakelijk blijken of wanneer het om beperkte aanpassingen onder de geldende drempels gaat. Essentieel is dat er geen sprake mag zijn van een wezenlijke wijziging en dat de aanpassing gebeurt zolang de opdracht nog loopt.

In het arrest stond een opdracht van de Oostenrijkse Bundesimmobiliengesellschaft (BIG) centraal voor elektrotechnische werken op een schoolcampus, gegund aan Fiegl & Spielberger GmbH. Tijdens de uitvoering brak brand uit op de campus, waardoor een aanzienlijk deel van de oorspronkelijk geplande werken niet meer kon worden uitgevoerd. Fiegl voerde uiteindelijk alleen de resterende werken uit. Die werden **volledig afgewerkt, door BIG definitief aanvaard en gefactureerd** (al was de eindfactuur nog niet betaald). Omdat de opdracht door de brand sterk in omvang was verminderd, stelde Fiegl een schadevordering in tegen BIG. De partijen bereikten vervolgens een akkoord. Fiegl zou haar vordering intrekken, en BIG zou bepaalde elektrotechnische werken die oorspronkelijk in de opdracht waren opgenomen maar door de brand niet konden worden uitgevoerd, alsnog door Fiegl laten uitvoeren zonder nieuwe aanbestedingsprocedure. Intussen had BIG evenwel ook een afzonderlijke overheidsopdracht voor herstelwerken uitgeschreven, die werd gegund aan een andere speler, Strominator Elektro GmbH. Strominator verzette zich tegen de latere toewijzing aan Fiegl en stelde dat sprake was van een nieuwe opdracht die opnieuw aan mededinging had moeten worden onderworpen.

De nationale rechter schorste de zaak en legde **drie prejudiciële vragen** voor aan het Hof van Justitie.

De eerste, en voor het verdere verloop doorslaggevende, vraag was of artikel 72 van Richtlijn 2014/24/EU nog toepassing kon vinden wanneer de contractuele prestaties al waren uitgevoerd, **definitief waren aanvaard en de eindfactuur was uitgereikt, maar nog niet was betaald**. Met andere woorden: kon de latere toewijzing van die bijkomende werken nog gelden als een wijziging van de oorspronkelijke opdracht tijdens de looptijd ervan, dan wel ging het om een nieuwe overheidsopdracht waarvoor opnieuw moest worden aanbesteed?

Het Hof vertrekt van de vaststelling dat artikel 72 enkel kan worden toegepast zolang de opdracht nog loopt. De richtlijn definieert het begrip “looptijd” evenwel niet. Daarom onderzoekt het Hof niet alleen de bewoordingen van de bepaling, maar ook de context en het doel ervan.

Daarbij merkt het Hof op dat men vanuit een louter contractenrechtelijk perspectief zou kunnen aannemen dat een opdracht pas volledig is afgelopen wanneer alle verbintenissen zijn uitgevoerd, met inbegrip van de betaling. Voor de toepassing van artikel 72 volgt het Hof die redenering echter niet. Het benadrukt dat deze bepaling betrekking heeft op wijzigingen

tijdens de uitvoering van de opdracht en dus in de eerste plaats ziet op de prestaties van de opdrachtnemer en de aanvaarding daarvan door de aanbestedende dienst.

Vervolgens wijst het Hof op het **uitzonderingskarakter van artikel 72. (onze art.38 en volgende KB Uitvoering)** De bepaling laat weliswaar een zekere flexibiliteit toe tijdens de uitvoering van een opdracht, maar vormt tegelijk een uitzondering op de algemene regel dat een nieuwe opdracht opnieuw aan mededinging moet worden onderworpen. Daarom moet zij strikt worden uitgelegd. Indien de betaling van de eindfactuur beslissend zou zijn voor de vraag of de opdracht nog loopt, zou de aanbestedende dienst de toepassingsduur van artikel 72 immers naar eigen inzicht kunnen verlengen door betaling uit te stellen. Dat zou moeilijk verenigbaar zijn met de beginselen van transparantie en gelijke behandeling.

Het Hof besluit dan ook dat de **looptijd van een overheidsopdracht** in de zin van artikel 72 eindigt zodra de opdrachtnemer zijn contractuele **prestaties volledig heeft uitgevoerd**, de aanbestedende dienst **die prestaties definitief heeft aanvaard** en de eindfactuur is ingediend. Dat die factuur op dat moment nog niet is betaald, doet daaraan geen afbreuk. In deze zaak betekende dat dat de oorspronkelijke opdracht niet langer liep, zodat BIG zich niet meer op artikel 72 kon beroepen om de bijkomende werken zonder nieuwe plaatsingsprocedure aan Fiegl toe te wijzen. De eerste prejudiciële vraag werd dus ontkennend beantwoord, **waardoor de overige vragen niet meer hoefden te worden onderzocht.**

Dit arrest bevestigt dat het wijzigingsregime van artikel 72 strikt moet worden geïnterpreteerd. **Zodra een opdracht feitelijk is uitgevoerd, definitief is aanvaard en gefactureerd, kan een aanbestedende dienst zich in beginsel niet meer op die bepaling beroepen om bijkomende prestaties zonder een nieuwe plaatsingsprocedure toe te wijzen.** Het uitblijven van betaling van de eindfactuur verandert daar niets aan.

[1] Hof van Justitie (5e k.) nr. C-820/24 van 4 juni 2026 (Strominator Elektro GmbH / Bundesimmobiliengesellschaft mbH).

CONCLUSIE

Het begrip looptijd wordt dan ook **de facto** beoordeeld: is er nog feitelijke uitvoering nodig voor de **aanvaarding van de volledige uitvoering** of niet. Het al dan niet nog verschuldigd zijn van bedragen heeft hierop geen impact.

Als de uitvoering aanvaard is kunnen geen wijzigingen op basis van art.38 en volgende van het KB Uitvoering meer doorgevoerd worden zonder nieuwe procedure.

Omgekeerd: als er nog werken moeten uitgevoerd worden tussen de voorlopige en de definitieve aanvaarding kan men wel stellen dat de looptijd nog niet beëindigd is en er dus wettelijk voorziene wijzigingen zonder nieuwe opdracht conform de art.38 en volgende LB Uitvoering kunnen doorgevoerd worden.

Raad
van State

**GEVOLGEN VAN DE EERDERE GUNNINGBESLISSING OP DE NIEUWE
GUNNING NA INTREKKING VAN DE EERSTE GUNNINGBESLISSING
ARREST nr. 267.491 van 20 augustus 2026 in de zaak A. 248.735/XIV-40.240**

Uiteenzetting van het middel

8. In een eerste middel voert de verzoekende partij de schending aan van “het gelijkheids-, transparantie- en zorgvuldigheidsbeginsel”. Zij verwijst naar een “ontoelaatbare herbeoordeling buiten de grenzen van een verduidelijking” en licht dit verder toe:

“9. De verduidelijkingsbevoegdheid laat toe om onduidelijkheden in een reeds ingediende offerte op te helderen, maar niet om na opening van de offertes een nieuwe offerte te laten ontstaan, essentiële inhoud te wijzigen of een inhoudelijke herbeoordeling te verrichten op basis van elementen die niet rechtstreeks voortvloeien uit de gevraagde verduidelijking.

10. Het eerste verslag bevatte een concrete en overwegend positieve beoordeling van de oorspronkelijke offerte van verzoekster. Op basis daarvan werd zij als ‘heel goed’ beoordeeld en uiteindelijk als laureaat aangeduid. In het tweede verslag werden diverse deelbeoordelingen opnieuw gewogen, herschreven of gerelativeerd, hoewel de offertes zelf ongewijzigd moesten blijven.

11. Voor [de nv C.] werden onder meer elementen die eerst als meerwaarde golden – zoals de bijkomende dienstverlening bij verwijdering van bestickering, sirenes en beschermende elementen – in de herziene beoordeling geneutraliseerd omdat niet duidelijk zou zijn of daarvoor een meerprijs werd gevraagd. Dit betreft geen louter tekstuele verduidelijking, maar een inhoudelijke herkwalificatie met puntenimpact.

12. Voor [de bv B.] werden daarentegen meerdere aanvankelijk negatieve of ontbrekende elementen gunstiger beoordeeld. Zo werd het ontbreken van een duidelijke termijn voor onlineplaatsing in het eerste verslag negatief beoordeeld, terwijl in het tweede verslag uit verspreide termijnen werd afgeleid dat een plaatsing binnen 21 kalenderdagen ‘haalbaar’ was en dit als goed werd beoordeeld. Ook de uniforme tekoopstelling werd van negatief naar voldoende opgewaardeerd op basis van een ruimere lezing van dezelfde offerte.

13. Door de beoordeling op deze wijze opnieuw op te bouwen, zonder transparant en controleerbaar per onderdeel aan te tonen welke concrete verduidelijking welke aanpassing

rechtvaardigt, heeft IOK de grenzen van een verduidelijkingsronde overschreden en de gelijke behandeling van de inschrijvers miskend. [...]”.

Beoordeling

De verzoekende partij voert aan dat er tussen het eerste en het tweede gunningsverslag **aanzienlijke verschillen bestaan in de beoordeling van de offertes**, die in het nadeel van de verzoekende partij dan wel in het voordeel van de gekozen inschrijver zouden spelen.

Volgens de verzoekende partij zou aldus sprake zijn van een ‘ontoelaatbare herbeoordeling’.

10. Het middel miskent op het eerste gezicht de **juridische gevolgen van de beslissing tot intrekking van de eerdere gunningsbeslissing**. Een intrekking heeft, anders dan een opheffing, terugwerkende kracht: de ingetrokken bestuurshandeling **verdwijnt *ab initio*** uit de rechtsorde en **wordt in beginsel geacht nooit te hebben bestaan**.

Ingevolge de beslissing tot intrekking, die niet aangevochten werd door de verzoekende partij, dienen de eerdere gunningsbeslissing alsook het gunningsverslag dat eraan ten grondslag lag, te worden geacht nooit te hebben bestaan. De aanbestedende overheid is **niet meer gebonden door de motieven** waarop een ingetrokken beslissing is gesteund.

Een verzoekende partij kan dan ook in beginsel niet dienstig een middel steunen op het loutere verschil in motivering tussen een ingetrokken en een daaropvolgende nieuwe.

De aanbestedende overheid mag wel degelijk na een intrekking in andere zin beslissen dan zij voordien deed, zonder dat zij daarbij ertoe gehouden zou zijn om *in extenso* elk verschil in de motivering van de beide beslissingen te gaan toelichten en verklaren. Zulks wél aan haar opleggen zou immers erop neerkomen dat aan de ingetrokken beslissing en haar motivering alsnog juridische gevolgen worden verbonden.

Het komt de verzoekende partij toe de **nieuwe gunningsbeslissing en het nieuwe gunningsverslag op hun eigen merites te onderzoeken** en, in voorkomend geval, de wettigheid ervan te bekritisieren. Dat blijkt zij evenwel niet te doen. Het middel is louter opgebouwd rond een vergelijking van beide versies van het gunningsverslag en het bekritisieren van verschillen die de verzoekende partij meent vast te stellen tussen de twee. De verzoekende partij dient aan te tonen wat er, los van de vergelijking met het eerdere gunningsverslag, concreet onwettig zou zijn aan de beoordeling die aan de thans bestreden gunningsbeslissing ten grondslag ligt. Door zich te beperken tot het aanwijzen en bekritisieren van verschillen tussen de ingetrokken en de nieuwe beoordeling, toont zij dit op het eerste gezicht niet aan. De vaststelling dat de aanbestedende overheid na de intrekking op bepaalde punten tot een andere beoordeling is gekomen, kan op zichzelf genomen niet volstaan om de onwettigheid van de nieuwe gunningsbeslissing aannemelijk te maken.

11. Het eerste middel is niet ernstig.

CONCLUSIE

Na intrekking van de eerste gunningbeslissing, wordt deze geacht niet bestaan te hebben. Dit geldt zowel voor de gunningbeslissing als voor het eerste gunningverslag en de daarin opgenomen evaluatie en motieven

Na intrekking zal er dus een nieuw gunningverslag met de nieuwe motivering die geleid heeft tot de nieuwe gunningbeslissing moeten uitgewerkt worden.

Een eventueel verhaal kan dan ook enkel op de nieuwe documenten en motivatie gebaseerd worden

VEREISTEN VOOR EEN AFDOENDE BESLISSING OM EEN PRIJS NIET ALS ABNORMAAL TE BESCHOUWEN

ARREST nr. 267.513 van 28 augustus 2026 in de zaak A. 248.823/XIV-40.252

Uit het gunningverslag, waarop de bestreden beslissing, steunt, blijkt dat de beslissing om de prijzen van de gekozen inschrijver niet abnormaal te bevinden berust, eensdeels, op het rekenkundig gemiddelde van de prijzen en, **anderdeels, op de prijstoelichting** van de gekozen inschrijver samengelezen met haar offerte.

Deze **prijstoelichting** beperkt zich ertoe te verwijzen naar een efficiënte uitvoering van de opdracht, onder meer door een geoptimaliseerde planning en optimalisatie van de routes, waardoor de kosten kunnen worden beperkt zonder afbreuk te doen aan de kwaliteit van de dienstverlening.

17. Deze argumenten vormen *prima facie* **geen deugdelijke motivering** om ten aanzien van de offerte van de gekozen inschrijver te besluiten dat de betrokken prijzen niet schijnbaar abnormaal lijken.

18. Allereerst merkt de Raad van State op dat te dezen **slechts twee inschrijvingen** blijken voor te liggen, wat het representatief karakter van de gemiddelde prijzen ondermijnt voor de beoordeling van de normaliteit van de opgegeven prijzen. Indien er slechts twee inschrijvers zijn, is het in beginsel geen evident uitgangspunt om de ene of de andere offerte te bestempelen als behept met een schijnbaar abnormale prijs louter op basis van een afwijking van die zogenaamde gemiddelde prijs.

Voorts stelt de Raad van State *prima facie* vast dat de **inschrijvingsprijs van de gekozen inschrijver ongeveer 33% lager** is dan die van de verzoekende partij en dat deze laatste prijs zelf beduidend lager is dan de raming. Het blijkt *prima facie* niet dat verwerende partij dit gegeven noch de raming heeft betrokken in haar onderzoek. In het administratief dossier is geen spoor terug te vinden naar enige verklaring daarvoor, noch of eventuele andere maatstaven zijn onderzocht. De beweegredenen die verwerende partij in de nota met opmerkingen opgeeft om de accuraatheid van de raming te ontkennen, lijken dan ook veeleer *post factum* te zijn geformuleerd. Bovendien laat de algemeenheid ervan, met name de verwijzing naar de aanzienlijke afwijking, niet toe spontaan aan te nemen dat in deze specifieke context de raming diende te worden geëlimineerd. Ook het loutere standpunt van de verwerende partij – met name dat het feit dat de offerteprijs van de gekozen inschrijver ruim onder de raming ligt, niet noodzakelijk noopt tot het vragen van een prijsverantwoording – doet niet anders oordelen.

De beperkte en vage formele motieven in het verslag van nazicht laten de Raad van State tot slot niet toe om na te gaan of het bestuur desondanks alsnog tot de vaststelling vermocht te komen dat de offerte van de gekozen inschrijver niet is behept met abnormale prijzen. Dit geldt temeer het administratief dossier, op de eigenlijke en al even karige toelichting van de gekozen inschrijver na, **geen enkel document** bevat, noch om de beweerde efficiënte uitvoering van de opdracht, de geoptimaliseerde planning en de optimalisatie van de routes te kunnen onderbouwen, noch met betrekking tot het daaropvolgende prijsonderzoek waarvan het verslag van nazicht de verkorte neerslag zou kunnen zijn. In haar nota met opmerkingen lijkt de verwerende partij *prima facie* weinig verder te komen dan in het algemeen te verwijzen naar het plan van aanpak van de gekozen inschrijver om de vastgestelde normaliteit van de totaalprijs te bevestigen. Het standpunt van de verwerende partij dat **een “nauwgezet” algemeen prijsonderzoek werd gevoerd, wordt daarom *prima facie* niet bijgevalen.**

Prima facie stelt de Raad van State derhalve vast dat niet blijkt dat de verwerende partij ten aanzien van de offerte van de gekozen inschrijver een deugdelijk en zorgvuldig algemeen prijsonderzoek van de totaalprijs en de eenheidsprijzen heeft gevoerd.

19. Voorts stelt de Raad van State *prima facie* vast dat, wat het algemeen prijsonderzoek betreft, zowel met betrekking tot de totale prijs als de bevroagde eenheidsprijzen, de verwerende partij niet dezelfde gestrengheid aan de dag heeft gelegd ten aanzien van de gekozen inschrijver als ten aanzien van de verzoekende partij. Waar de laatste meermaals een gebrek aan verifieerbare en kwantificeerbare gegevens wordt verweten om de impact op de prijszetting te meten, lijkt eenzelfde euvel de gekozen inschrijver niet te worden tegengeworpen, wat *prima facie* niet spoort met de verplichting voor het aanbestedende bestuur **om alle inschrijvers in elke fase van de plaatsingsprocedure op gelijke voet te behandelen.**

Deze vaststelling knelt des te meer daar – zoals hiervoor *prima facie* al vastgesteld – het administratief dossier niet toelaat om de door de gekozen inschrijver gegeven verantwoording – met name de beweerde efficiënte uitvoering van de opdracht, de geoptimaliseerde planning en de optimalisatie van de routes – te verifiëren of kwantificeren, in weerwil van wat de verwerende partij aanvoert.

20. Wat de beslissing betreft om de totaalprijs en de eenheidsprijzen voor de posten 12, 21 en 35 van de verzoekende partij abnormaal hoog te bevinden en een bijzonder prijsonderzoek op te starten, stelt de Raad van State voorts *prima facie* vast dat de werkwijze van de verwerende partij om de prijstoelichtingen zonder meer enkel af te wegen aan de gemiddelde prijzen, voor de verzoekende partij tot gevolg had dat haar verklaringen in essentie enkel zijn onderzocht vanuit het perspectief van een hoge prijs. Dit lijkt ertoe te hebben geleid dat bepaalde opmerkingen van verzoekende partij door verwerende partij niet zijn verwerkt, omdat deze naar haar mening veeleer een lage prijs toelichten. Zo heeft verzoekende partij in haar prijstoelichting onder meer verwezen naar het feit dat zij haar prijzen al acht jaar quasi ongewijzigd heeft gelaten, dat zij heeft geïnvesteerd in nieuwe machines met efficiëntiewinsten tot gevolg, dat zij een unieke kennis heeft van de betrokken gebouwen. Uit het administratief dossier blijkt niet dat deze *prima facie* niet irrelevante argumenten, zijn betrokken in de beoordeling. Dezelfde vaststelling geldt voor het argument van de verzoekende partij in de verantwoording, dat het niet zozeer haar prijzen zijn die abnormaal hoog liggen, maar dat de concurrerende inschrijver de opdracht aan een prijs onder de marktvoorwaarden zou trachten te verwerven. Door al deze argumenten niet op een ernstige wijze in de beoordeling te betrekken, geeft de aanbestedende overheid *prima facie* **geen blijk van een zorgvuldig algemeen prijsonderzoek.** Deze vaststellingen spreken meteen ook het standpunt van de verwerende partij tegen, dat het werken met gemiddelde prijzen geen enkele partij zou hebben benadeeld.

21. De verwerende partij benadrukt in de nota met opmerkingen – naast een omstandige toelichting van de toepasselijke rechtsregels – de **ruime beoordelingsvrijheid** waarover zij bij het voeren van een algemeen prijsonderzoek beschikt. Voorts zet zij uiteen dat de **formele motiveringsplicht** niet vereist dat, indien het bestuur in het kader van het algemeen prijsonderzoek tot de vaststelling komt dat er geen abnormale prijzen zijn, dit onderzoek *in extenso* moet worden weergegeven in het gunningsverslag of de bestreden beslissing. Deze argumenten doen *prima facie* niet anders oordelen. Het voormelde standpunt ontslaat het bestuur er niet van om een zorgvuldig algemeen prijsonderzoek te voeren, waarvan de bevindingen **moeten steunen op in rechte en in feite aanvaardbare motieven, die steun vinden in het administratief dossier.** Bovendien weze het herhaald dat het bestuur bij het

algemeen prijsonderzoek de inschrijvers gelijk moet behandelen (zie *supra*, nr. 13). Het vermelde verweer doet derhalve geen afbreuk aan de hiervoor *prima facie* gedane vaststellingen.

22. Het enig middel is in de aangegeven mate ernstig.

CONCLUSIE

De Raad van state bevestigt nogmaals in algemene termen de grote beoordelingsvrijheid van de aanbesteder bij het prijsnazicht.

Indien er zoals hier van toepassing niet voldaan is aan de vereisten voor vermoedelijke abnormale prijzen, dan is het aan de aanbesteder om zich vrij over de abnormaliteit uit te spreken, maar deze vrijheid moet dan wel inhoudelijk gemotiveerd zijn. Een loutere verwijzing naar een rekenkundig gemiddelde en een algemeen duiding van werf organisatie zonder bij dit alles in het administratief dossier te kunnen steunen op documenten voldoet niet aan de motiveringseis.

Wat meer is ook bij het voorafgaand algemeen prijsnazicht loet het onderzoek zorgvuldig gebeuren, op een gelijke wijze voor alle deelnemers en steunen op in feite en in rechte aangehaalde motieven in het administratief dossier, waarbij deze echter niet in extenso in een formele motivering in het gunningbesluit moeten veruitwendigd zijn

TER HERINNERING DE TOEPASSINGSVEREISTEN VAN HET ONDERZOEK NAAR EEN ABNORMALE PRIJS

VIJF TOEPASSINGSVEREISTEN

1. Abnormale totaalprijs blijkt uit algemeen nazicht
2. De prijs komt voor in een finale offerte
3. Er zijn meer dan drie offertes
4. Het prijs criterium heeft betrekking op de helft van het gewicht of meer
5. Leveringen en diensten boven de Europese drempel, werken boven de 500.000 euro (behoudens andere bepalingen in bestek) (art.36 §6 KB Plaatsing)

STOPZETTING VAN DE PROCEDURE KAN OOK NOG TUSSEN GUNNING EN SLUITING
Raad van State ARREST nr. 267.556 van 7 september 2026 in zaak A. 248.786/XIV-40.248

Overeenkomstig art.85 van de wet van 17 juni 2016 houdt het volgen van een gunningsprocedure geen verplichting in tot het gunnen of het sluiten van de opdracht. De aanbestedende overheid kan zowel afzien van het gunnen of het sluiten van de opdracht, als de procedure herbeginnen, desnoods op een andere wijze.

Uit de bewoordingen van deze bepaling blijkt duidelijk dat de wetgever heeft voorzien in de mogelijkheid om een gunningsprocedure te beëindigen, niet alleen vóór de gunning van de opdracht, maar ook tussen de gunning en het sluiten van de overeenkomst. De wetgever heeft de uitoefening van deze mogelijkheid niet afhankelijk gesteld van de naleving van enige voorwaarde ten aanzien van de wettigheid of regelmatigheid van de voorafgaande fasen van de procedure en heeft in dit opzicht geen onderscheid gemaakt tussen de beslissing om de opdracht niet te gunnen en die om de overeenkomst niet te sluiten.

De mogelijkheid om een overeenkomst niet te sluiten, net als die om de procedure te herbeginnen, ook al is er al een gunningsbeslissing genomen, impliceert noodzakelijkerwijs de mogelijkheid om die beslissing onder dezelfde voorwaarden in te trekken.

De plaatsing van een overheidsopdracht strekt ertoe te voldoen aan de behoeften van de aanbestedende overheid. De aanbestedende overheid beschikt in principe dan ook over een beoordelingsruimte bij het nemen van een beslissing om een opdracht al dan niet te gunnen en om de plaatsingsprocedure al dan niet stop te zetten. Wel mag zij daarbij niet willekeurig te werk gaan en moet die beslissing steunen op deugdelijke motieven die de beslissing kunnen dragen.

10. Uit artikel 4, eerste lid, 9°, en artikel 5, 10°, van de wet van 17 juni 2013, waarvan de verzoekende partij eveneens de schending aanvoert, volgt dat de aanbestedende overheid een gemotiveerde beslissing opstelt wanneer deze afziet van het plaatsen van de opdracht en eventueel beslist een nieuwe plaatsingsprocedure uit te schrijven.

Voorts moet ook een beslissing tot intrekking van een gunningsbeslissing uitdrukkelijk worden gemotiveerd en moet deze administratieve rechtshandeling met individuele strekking gesteund zijn op motieven waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van die handeling in aanmerking kunnen worden genomen.

De materiële motiveringsplicht houdt in dat iedere bestuurs- handeling moet steunen op werkelijk bestaande en concrete feiten die relevant zijn en met de vereiste zorgvuldigheid door het bestuur werden vastgesteld. Bij de beoordeling van de naleving van de materiële motiveringsplicht mag de Raad van State zijn oordeel omtrent de feiten niet in de plaats stellen van het oordeel van de administratieve overheid. Hij is enkel bevoegd om, desgevraagd, na te gaan of de administratieve overheid is uitgegaan van de juiste feitelijke gegevens, of zij die correct heeft beoordeeld en of zij op grond daarvan binnen de perken van de redelijkheid tot haar besluit is kunnen komen.

11. De motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund, worden weergegeven onder punt 3.8. hiervoor. Er wordt naar verwezen.

12. Uit de bestreden beslissing blijkt dat de verwerende partij zich voor de intrekking van de gunningsbeslissing, de stopzetting van de plaatsingsprocedure en het uitschrijven van een nieuwe plaatsingsprocedure beroept op een onduidelijkheid in het bestek met betrekking tot de datum van de door de inschrijvers op te geven dagprijs voor verse producten, welke onduidelijkheid volgens haar tot gevolg dat de gelijkheid van de inschrijvers in gevaar komt.

13. De noodzaak van het aanbrengen van verbeteringen in het bestek, zoals te dezen, kan een gegronde reden zijn om te besluiten een betwiste gunningsbeslissing in te trekken, af te zien van het plaatsen van de opdracht en een nieuwe plaatsingsprocedure uit te schrijven.

DE SUBSTANTIELE ONREGELMATIGHEID VAN EEN INGEDIENDE DEFINITIEVE OFFERTE MET EEN VOORBEHOUD KAN NIET MEER GEREGULARISEERD WORDEN

(Vrij naar Scale: Robin Beck)

In zijn arrest nr. 267.448 van 31 juli 2026 heeft de Raad van State zich moeten buigen over een overheidsopdracht voor de logistiek en transport van allerhande materieel. De gekozen inschrijver nam na onderhandelingen **in zijn definitieve offerte een brandstof toeslag op, die maandelijks zou worden herbekeken, en waarbij het recht werd voorbehouden om bij een stijging van de brandstofkosten de aangerekende tarieven te herzien.**

Dit prijsherzieningsmechanisme was niet opgenomen in de opdrachtdocumenten en week af van de verplichting om alle aan de uitvoering inherente kosten (waaronder de kosten van transport) op te nemen in de prijzen.

Na een eerdere intrekkingbeslissing t.g.v. een beroep van een andere inschrijver, liet de aanbestedende overheid in zijn nieuwe gunningsbeslissing uiteindelijk toe dat de inschrijver de brandstof toeslag in zijn definitieve offerte liet vallen. Hierdoor was er volgens de aanbestedende overheid geen sprake (meer) van een onregelmatigheid, en werd de opdracht aan de betrokken inschrijver gegund.

De Raad van State toonde zich streng voor deze beoordeling en wijst op **volgende principes:**

Door de toevoeging van een niet in het bestek bepaalde voorwaarde, maakt de inschrijver zijn verbintenis om de opdracht onder de gestelde voorwaarden uit te voeren onzeker, wat cf. art. 76, §1 van het KB Plaatsing 2017 leidt tot de substantiële onregelmatigheid van de offerte.

Opgelet: dat de eventuele aanpassing in onderling overleg zou gebeuren, of dat het voorbehoud slechts betrekking heeft op een zeer gering aandeel van de opdracht, overtuigen de Raad niet tot een andere beoordeling.

Het is de aanbestedende overheid niet toegelaten om een inschrijver na de indiening van de definitieve offerte toe te staan een aspect van de offerte in te trekken, te neutraliseren of nader te onderhandelen. Cf. art. 38, §5 KB Plaatsing 2017 kan er niet worden onderhandeld over de definitieve offertes; als de definitieve offerte is aangetast door een substantiële onregelmatigheid, dient deze cf. artikelen 76, §4, eerste lid juncto art. 76, §3 KB Plaatsing 2017 nietig te worden verklaard. Toelaten dat de substantiële onregelmatigheid van een offerte wordt hersteld na indiening van een definitieve offerte, is onverenigbaar met het gelijkheids- en transparantiebeginsel.

CONCLUSIE

De mogelijkheid om bepaalde onregelmatigheden te laten regulariseren in offertes in een mededingingsprocedure met onderhandelingen, geldt dus niet voor de definitieve offerte

news.belgium

FOD Kanselarij van de Eerste Minister**MINISTERRAAD 4 September****Wijziging van de wetgeving inzake overheidsopdrachten wat de waarderingsdiensten bij afwikkeling betreft**

De ministerraad keurt op voorstel van eerste minister Bart De Wever een voorontwerp van wet goed tot wijziging van de wet van 17 juni 2016 inzake overheidsopdrachten, wat de waarderingsdiensten bij afwikkeling betreft.

Het voorontwerp beoogt de omzetting van artikel 2 van de Europese Richtlijn 2026/806 tot wijziging van Richtlijn 2014/59/EU wat betreft vroegtijdige-interventiemaatregelen, voorwaarden voor afwikkeling en financiering van afwikkelingsmaatregelen, en van Richtlijn 2014/24/EU wat betreft waarderingsdiensten bij afwikkeling.

Het voorontwerp van wet wijzigt daartoe de wet van 17 juni 2016 inzake overheidsopdrachten om de aanstelling van experts die verschillende waarderingsdiensten van bankinstellingen moeten uitvoeren, te vergemakkelijken. Het voegt in artikel 28 van deze wet een specifieke uitsluiting in betreffende enerzijds overheidsopdrachten voor waarderingsdiensten bij afwikkeling en anderzijds waarderingsdiensten die tot doel hebben te beoordelen of aandeelhouders en schuldeisers beter zouden zijn behandeld indien er een normale insolventieprocedure was geopend ten aanzien van de instelling in afwikkeling. Het voorontwerp wordt ter advies voorgelegd aan de Raad van State.

Toegankelijkheidsvoorschriften bij de plaatsing van overheidsopdrachten

De ministerraad keurt op voorstel van eerste minister Bart De Wever een ontwerp van koninklijk besluit goed betreffende de toegankelijkheidsvoorschriften bij de plaatsing van overheidsopdrachten.

Het ontwerp heeft tot doel de artikelen 24.1 en 25 van de Europese Richtlijn 2019/882 betreffende de toegankelijkheidsvoorschriften voor producten en diensten om te zetten in de regelgeving betreffende de plaatsing van overheidsopdrachten. Daartoe wordt in de “plaatsings”-besluiten verduidelijkt dat wanneer de Europese en/of de Belgische wetgeving toegankelijkheidsvoorschriften bevat, de aanbesteders deze verplicht moeten naleven. Het ontwerp vermeldt ook dat overeenstemming met geharmoniseerde normen en technische specificaties, of delen daarvan, een vermoeden van conformiteit doet ontstaan.

Het ontwerp wordt ter advies voorgelegd aan de Raad van State

Miniterraad 11 september

Overheidsopdrachten: wijziging van de berekeningsbasis van de interest voor betalingsachterstand

De ministerraad keurt op voorstel van eerste minister Bart De Wever een ontwerp van koninklijk besluit goed tot wijziging van het koninklijk besluit van 14 januari 2013 tot bepaling van de algemene uitvoeringsregels van de overheidsopdrachten, wat betreft de berekeningsbasis van de interest voor betalingsachterstand.

Het ontwerp heeft tot doel de Europese Richtlijn 2011/7/EU betreffende bestrijding van betalingsachterstand bij handelstransacties in Belgisch recht om te zetten en de wetgeving in overeenstemming te brengen met het arrest C-585/20 van het Hof van Justitie van de Europese Unie van 20 oktober 2022.

Het ontwerp schrapt daarom de uitzondering die geldt voor de opname van de btw in de berekeningsbasis van de interest voor betalingsachterstand. Aangezien dit ontwerp aanbestedende overheden aanmoedigt om hun betalingsverplichtingen strikt na te komen, zal het een positieve impact hebben op de toegang van ondernemers tot overheidsopdrachten. Naargelang het soort activiteit dat ze uitoefenen en het voor hen geldende btw-tarief, zullen ondernemers worden vergoed voor het geleden nadeel als gevolg van de betalingsachterstand. Daarbij zal rekening worden gehouden met het btw-bedrag dat vermeld is op de factuur of een gelijkwaardig betalingsverzoek. De vergoeding zal na goedkeuring van dit ontwerp van koninklijk besluit dus tussen 6 en 21% hoger liggen. Het ontwerp wordt ter advies voorgelegd aan de Raad van State

Bericht 4/10 Overheidsopdrachten. - Rentevoet van de verwijlrenten. - Artikel 15, § 4, van de algemene aannemingsvoorwaarden en (vanaf 1 juli 2013) artikel 69 van het koninklijk besluit 14 januari 2013 tot bepaling van de algemene uitvoeringsregels van de overheidsopdrachten en van de concessies voor openbare werken.

1) Overheidsopdrachten gegund vóór 8 augustus 2002

Overeenkomstig artikel 15, § 4, van de algemene aannemingsvoorwaarden die de bijlage vormen van het koninklijk besluit van 26 september 1996, zoals gewijzigd bij koninklijk besluit van 15 februari 1999, bedraagt de vanaf 1 oktober 2026 toe te passen rentevoet van de verwijlrenten 4,40 pct. (rentevoet van de marginale beleningsfaciliteit van de Europese Centrale Bank op 30 september 2026, namelijk 2,90 pct., verhoogd met een marge van 1,50 pct.), voor de overheidsopdrachten bekendgemaakt vanaf 1 mei 1997 en de overheidsopdrachten waarvoor, bij ontstentenis van een verplichting om een aankondiging bekend te maken, werd uitgenodigd tot het indienen van een offerte of van een aanvraag tot deelneming vanaf deze datum.

Dezelfde rentevoet is van toepassing vanaf 1 oktober 2026 op de overheidsopdrachten waarvan de uitvoering onderworpen is aan artikel 15, § 4, van het ministerieel besluit van 10

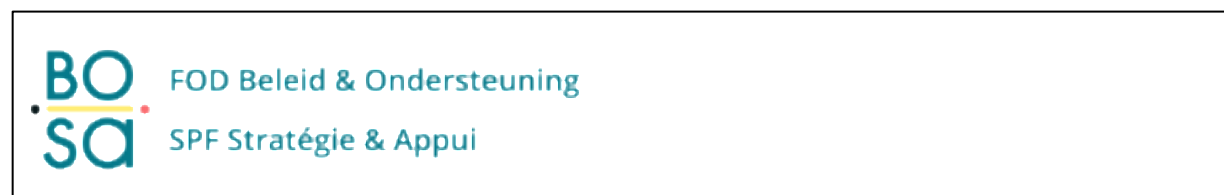
augustus 1977 en die bekendgemaakt zijn vanaf 1 januari 1981 of deze waarvoor, bij ontstentenis van een verplichting om een aankondiging bekend te maken, wordt uitgenodigd tot het indienen van een offerte of van een aanvraag tot deelneming vanaf deze datum.

2) Opdrachten gegund tussen 8 augustus 2002 tot 15 maart 2013 - Artikel 15, § 4, van de algemene aannemingsvoorwaarden gevoegd bij het koninklijk besluit van 26 september 1996

Er wordt verwezen naar de door de Minister van Financiën vastgestelde rentevoet van toepassing in geval van betalingsachterstand bij handelstransacties.

3) Opdrachten gesloten vanaf 16 maart 2013 - Artikel 69 van het koninklijk besluit van 14 januari 2013 tot bepaling van de algemene uitvoeringsregels van de overheidsopdrachten en van de concessies voor openbare werken

Er wordt verwezen naar de door de Minister van Financiën vastgestelde rentevoet van toepassing in geval van betalingsachterstand bij handelstransacties.

6 SEPTEMBER 2026. - Omzendbrief nr. 771. - Aanpassing van het bedrag van de kilometervergoeding. - Periode van 1 oktober 2026 t.e.m 31 december 2026

Met toepassing van artikel 74 van het koninklijk besluit van 13 juli 2017 tot vaststelling van de toelagen en vergoedingen van de personeelsleden van het federaal openbaar ambt, wordt het bedrag van de kilometervergoeding vastgesteld op **0,4452 euro per kilometer** voor de **periode van 1 oktober 2026 tot 31 december 2026**.

28 SEPTEMBER 2026 indexering van de wedden

In juni 2026 werd de spilindex overschreden. Als gevolg daarvan worden de wedden, toelagen en vergoedingen van de medewerkers van het federaal openbaar ambt vanaf september 2026 met 2% verhoogd.

De indexering blijft van toepassing op alle personeelsleden. Alleen worden de berekeningsmodaliteiten voor bepaalde refertelonen aangepast, in lijn met de programmawet van 30 mei 2026 en [omzendbrief nr. 769 betreffende de tijdelijke loonmatiging en de uitvoering van de indexering in centen \(2026-2028\)](#).

28 SEPTEMBER 2026 Brugdagen: nieuwe regeling vanaf 2027

Het koninklijk besluit (KB) van 30 augustus 2026, dat het KB van 19 november 1998 betreffende de verloven en afwezigheden (verlofbesluit) rond de brugdagen wijzigt, is op 28 september 2026 gepubliceerd in het Belgisch Staatsblad. Dit nieuwe KB legt vast dat er geen jaarlijkse omzendbrief meer komt om de brugdagen vast te stellen. De brugdagen worden vanaf nu verankerd in de federale verlofregeling.

De regel is voortaan als volgt:

- aangezien Onze-Lieve-Heer-Hemelvaart altijd op een donderdag valt, heb je als federaal overheidsmedewerker op de daaropvolgende vrijdag voortaan elk jaar een dienstvrijstelling of brugdag
- daarnaast komt er jaarlijks nog maximaal één vlottende dienstvrijstelling of brugdag bij. Een vlottende dienstvrijstelling kan worden toegekend voor een maandag voorafgaand aan een wettelijke feestdag of een vrijdag volgend op een wettelijke feestdag.

Deze regeling zorgt voor duidelijkheid: zowel ambtenaren als burgers weten tijdig wanneer de federale overheidsorganisaties gesloten zijn.

Als er meer dan één vlottende dienstvrijstelling per jaar mogelijk is, dan publiceert de minister bevoegd voor Ambtenarenzaken alsnog een ministeriële omzendbrief om de exacte dag mee vast te leggen.

Brugdagen voor komende vijf jaar

Hieronder vind je een overzicht van de brugdagen voor de volgende vijf jaar. In 2027 en 2028 liggen de data voor de twee brugdagen al vast.

	Vaste dienstvrijstelling	Vlottende dienstvrijstelling
2027	Vrijdag 7 mei 2027	Een dienstvrijstelling wordt automatisch toegekend op vrijdag 12 november 2027 (de dag na Wapenstilstand), want er is maar één mogelijkheid voor een dienstvrijstelling in 2027.
2028	Vrijdag 26 mei 2028	Een dienstvrijstelling wordt automatisch toegekend op maandag 14 augustus 2028 (de dag voor Onze-Lieve-Heer-Hemelvaart), want er is maar één mogelijkheid voor een dienstvrijstelling in 2028.

Ter verduidelijking: er kan geen dienstvrijstelling worden toegekend op 3 november 2028 aangezien deze dag aansluit op een reglementaire feestdag (Allerzielen) en niet op een [wettelijke feestdag](#).

2029	Vrijdag 11 mei 2029	Een dienstvrijstelling is mogelijk op maandag 30 april 2029 (de dag voor de Dag van de Arbeid) of op maandag 24 december 2029 (kerstavond). De minister van Ambtenarenzaken kan beslissen welke dag wordt toegekend. Als er ten laatste op 30 november 2028 geen beslissing is genomen, dan wordt er automatisch een dienstvrijstelling toegekend voor maandag 30 april 2029. Dat komt omdat dat de eerst mogelijke dienstvrijstelling is in dat kalenderjaar.
------	---------------------	--

Ter verduidelijking: er kan geen dienstvrijstelling worden toegekend op 16 november 2029 aangezien deze aansluit op een reglementaire feestdag (Koningsdag) en niet op een wettelijke feestdag.

2030	Vrijdag 31 mei 2030	Een dienstvrijstelling wordt automatisch toegekend op vrijdag 16 augustus 2030 (de dag na Onze-Lieve-Heer-Hemelvaart), want er is maar één mogelijkheid voor een dienstvrijstelling in 2030.
------	---------------------	--

FOD ECONOMIE KMO MIDDENSTAND

Indexcijfer van de consumptieprijzen van de maand september 2026

De Federale Overheidsdienst Economie, K.M.O., Middenstand en Energie deelt mee dat het **indexcijfer van de consumptieprijzen** voor de maand september 2026, **104.42 punten** bedraagt, tegenover 104.01 punten in augustus 2026, hetgeen een stijging van 0.41 punt of 0.39% betekent. De **gezondheidsindex**, zoals bedoeld in de wet van 23 april 2015 (Belgisch Staatsblad 27.04.2015), bedraagt **103.76 punten** voor de maand september 2026.

De **afgevlakte gezondheidsindex** zoals bedoeld in de wet van 23 april 2015 (Belgisch Staatsblad 27.04.2015), bedraagt **101.20 punten** voor de maand september 2026.

Federale
Overheidsdienst
FINANCIËN

Federale Overheidsdienst Financiën

Mededeling over de interestvoet die van toepassing is in geval van betalingsachterstand bij handelstransacties

Overeenkomstig artikel 5, tweede lid, van de wet van 2 augustus 2002 betreffende de bestrijding van de betalingsachterstand bij handelstransacties, gewijzigd bij de wet van 22 november 2013, deelt de minister van Financiën de interestvoet mee die bepaald wordt volgens de methode uiteengezet in voornoemd artikel 5, eerste lid.

Voor het tweede semester 2026, is de interestvoet die van toepassing is in geval van betalingsachterstand bij **handelstransacties: 10,5 %**.

ONS AANBOD VOOR INTERNE OPLEIDINGEN in company OP UW MAAT UITGEWERKT

ALL-IN TARIEVEN GEDURENDE HET ACADEMIEJAAR 2026

De opleidingen welke we op uw maat in uw instelling kunnen verzorgen, en dit zowel nederlandstalig als franstalig vindt u terug op onze website : <https://www.caru-commv.be>

Voor al deze seminars voorzien we een **syllabus en power point** presentatie welke digitaal (gratis) ter beschikking worden gesteld van de deelnemers.

De opgegeven prijzen blijven onveranderd van toepassing.

Aanvragen voor deze sessies kunnen **bij eenvoudige mail** gericht worden aan info@caru-commv.be OF rudiclaeys@telenet.be met vermelding van de gewenste sessie en de vooropgestelde uitvoeringsperiode

Concrete voorstelling van een aantal opleidingen vindt U op onze website <https://www.caru-commv.be>

CARU Comm.V.

CERTIFIED by F.S.M.A.

**PROFESSIONAL DEVELOPMENT 2026 for
PUBLIC PROCUREMENT OFFICERS**

PLANNING VAN DE VOLGENDE MASTERCLASS SEMINARIES 2026

Dinsdag 24/11 Onderhandelen in de praktijk VANDDER VALK GENT

Donderdag 26/11 Onderhandelen in de praktijk HOLIDAY INN HASSELT

Donderdag 03/12 Onderhandelen in de praktijk VANDER VALK MECHELEN

Ter info

Het handboek van de voorbije masterclass betreffende het regelmatigheidsnazicht, het algemeen prijsnazicht, het nazicht abnormale prijzen, de evaluatie en de rapportering kan nog besteld worden per mail aan info@caru-commv.be

Kostprijs 50 euro verzending inbegrepen

INSCHRIJVINGSFORMULIER MASTERCLASS

**CARU MASTERCLASS 2026 Seminarierreeks erkend als
PROFESSIONAL DEVELOPMENT for PUBLIC PROCUREMENT OFFICER**

**ONDERHANDELEN IN DE PRAKTIJK: WANNEER? HOE? WAAR OVER?
AFTASTEN VAN MOGELIJKHEDEN EN MIDDELEN**

**DINSDAG 24 NOVEMBER GENT VANDERVALK
DONDERDAG 26 NOVEMBER HASSELT HOLIDAY INN
DONDERDAG 3 DECEMBER MECHELEN VANDERVALK**

te mailen aan info@caru-commv.be of rudiclaeys@telenet.be

- ☐ **INSCHRIJVING VOOR GENT**
- ☐ **INSCHRIJVING VOOR HASSELT**
- ☐ **INSCHRIJVING VOOR MECHELEN**

GEGEVENS DEELNEMENDE ORGANISATIE

Maatschappelijke benaming :

CURSIST:

Naam en voornaam:

E-mail :

FACTURATIE GEGEVENS:

Maatschappelijke benaming:

Straat en nummer:

Postcode en gemeente

KBO nummer

:

Bestelbonnummer

Het bestuur verbindt er zich toe het inschrijvingsgeld **ALL-IN** ten belope van **275,00 €** te betalen na ontvangst van de factuur en uiterlijk de dag van het seminarie.

In het tarief zijn zowel uw deelname aan de studiedag , de catering , als het Handboek **inbegrepen**

datum,

handtekening,

functie

DAGPROGRAMMA MASTERCLASS 2026

ONDERHANDELEN IN DE PRAKTIJK

PROGRAMMA

Vanaf 8u 30 **welkomstkoffie** Versgemalen koffiebereidingen, tea corner met verschillende soorten thee, sinaasappelsap & smoothie volgens seizoen. Yoghurt met granola, crackers

9.00 u. **Eerste sessie : Upcoming Europese en Belgische wijzigingen rond de onderhandelingsprocedures. De grote wijzigingen en de implementatie planning**

10.30 u. **netwerkingspauze** Versgemalen koffiebereidingen, tea corner met verschillende soorten thee, sinaasappelsap, smoothie volgens seizoen, fruitwater met een variatie van gebakjes.

10.45 u. **Tweede sessie : de HUIDIGE concrete toepassingen van het gebruik van de diverse uitzonderingsprocedures**

12.30 u **Lunch** : Uitgebreid koud en warmbuffet met als afsluiter een dessertbuffet + frisdrank, water, koffie of thee

13.15 u. **Derde sessie : het verloop van de onderhandelingen van voorbereiding tot rapportering en opvragenfinale offerte**

15 .00 u. **netwerkingspauze** Versgemalen koffiebereidingen, tea corner met verschillende soorten thee, sinaasappelsap, smoothie volgens seizoen, fruitwater met een variatie van gebakjes.

15.15 **Vierde sessie : onderhandelingspraktijken en valkuilen**

15.16 Einde studiedag 16 u 30 ...